

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5039

гр. София, 08.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 08.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разгледа дело номер **7117** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Г. А. К., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк]18А, вх. „А“, ет. 8, ап. 22 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002217001641-091-001 от 30.03.2018 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията и М. Й. В., ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 972/06.07.2017 год. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) – [населено място], при ЦУ на НАП.

С оспорения ревизионен акт на основание чл. 19 от ДОПК на жалбоподателя е ангажирана отговорност за задължения в общ размер на 331 651,97 лв. на [фирма] с ЕИК[ЕИК], в т. ч. за данък върху добавена стойност в размер на 190 023,16 лв., за вноски за ДОО за осигурители в размер на 218,59 лв., за здравно осигуряване за осигурители в размер на 193,53 лв., за Универсален пенсионен фонд за осигурители „УПФ“ за осигурители в размер на 62,62 лв. и за лихви в общ размер на 141 154,07 лв.

С протоколно определение от 18.02.2020 г. производството по делото е спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК до приключване на Тълкувателно дело № 7 по описа за 2019 г. на Общото събрание на съдиите от колегиите на ВАС, което е образувано за приемане на тълкувателно решение по въпроса: „Отговорността по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на третото задължено лице включва ли установеното задължение за лихви на главния длъжник?“.

На 29.03.2021 г., ВАС на РБ се е произнесъл с тълкувателно решение № 5/29.03.2021 г.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид, постановеното тълкувателно решение, счита, че са налице предпоставки за възобновяване на производството по делото. Наред с това обаче, като съобрази обаче, че с определение № 326/18.11.2020

г., постановено по адм. дело № 621/2019г. по описа на Административен съд – Велико Търново е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) със следните въпроси:

1.Съвместното тълкуване на чл. 9 от Конвенция, съставена на основание чл. К.3. от договора за Европейския съюз за защита на финансовите интереси на Европейските общности и на разпоредбата на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, допуска ли в хармонизираната област на ДДС национален правен инструмент като предвидения в националната разпоредба на чл. 19, ал. 2 ДОПК, прилагането на който води до последващо пораждане на солидарна отговорност на данъчнозадължено физическо лице, което не е платец на ДДС, но недобросъвестното поведение на което е довело до неплащане на ДДС от данъчнозадълженото юридическо лице, което е платецът на ДДС;

2.Допуска ли тълкуването на тези разпоредби и прилагането на принципа на пропорционалност националният правен инструмент, отразен в разпоредбата на чл. 19, ал. 2 ДОПК, и по отношение на начислените лихви върху неплатения в срок от данъчнозадълженото лице ДДС;

3.Противоречи ли на принципа на пропорционалност националният правен институт, отразен в чл. 19, ал. 2 ДОПК, в ситуация, при която закъснялото плащане на ДДС, което е довело до олихвяването на задължението за ДДС, не се дължи на поведението на данъчнозадълженото физическо лице, а на поведение на друго лице или на проявлението на обективни обстоятелства и по така отправеното преюдициално запитване е образувано дело С-1/2021 на СЕС, счита, че отново са налице предпоставките по чл. 229, ал.1, т. 4 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК за спиране на производството по делото. Отговорите на така отправените въпроси по преюдициалното запитване до СЕС имат значение за правилното решаване и на настоящия правен спор, тъй като в процесния случай органите по приходите са приели, че е налице хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно в резултат на действията на жалбоподателя са настъпили промени в имущественото и финансово състояние на [фирма], довели до неплащането на задължения, установени с РА № Р-22002217001641-091-001 от 30.03.2018 г.

Изложеното е пряко свързано с отправените до Съда на Европейския съюз (СЕС) въпроси, което налага производството по настоящото дело да се спре на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК във връзка с чл. 144 АПК до произнасяне на СЕС дело С- 1/2021.

По изложените съображения и на основание чл. 253 от ГПК вр.§ 2 от ДР на ДОПК, Административен съд – София град, 70 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по адм. дело № 7117 по описа за 2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 70 състав.

СПИРА производството по адм.дело № 7117/2019 г. по описа на Административен съд София-град до постановяване решение на Съда на Европейския съюз по дело С-1/2021.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: